

Thương - Diêu Cầm

Contents

Thương - Diêu Cầm	1
1. Diêu Cầm - Chương 1	1
2. Diêu Cầm - Chương 2	2
3. Diêu Cầm - Chương 3	2

Thương - Diêu Cầm

Giới thiệu

Biên tập: CandyTa là Ly Thương. Ly trong ly khai, Thương, là một mùi hương. Ta đi theo nữ tử tên Thương Mộ, nàng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thuong-dieu-cam>

1. Diêu Cầm - Chương 1

Ta là Ly Thương. Ly trong ly khai, Thương, là một mùi hương.

Ta đi theo nữ tử tên Thương Mộ, nàng là nữ tử trong mộng của ta, nàng thường thoa son phấn làm say lòng người, trên mình luôn mang hương khí dịu nhẹ.

Nàng nói, nó gọi là Thương, mặc dù thanh u, lại rất mơ hồ, như tình yêu, lúc gần lúc xa khiến người khó mà nắm bắt.

Thương Mộ có một mái tóc dài, nhưng lại không búi lên, tùy ý theo gió tung bay, giống như tơ liễu phất phơ, giăng mạng chung quanh khiến không ai có thể lại gần. Dây dưa mê muội ngơ ngẩn, cùng sắc xanh váy dài của nàng dần dần quấn quít một chỗ, từng mùa từng mùa trôi qua.

Cắt không đứt, gỡ càng rối.(1)

Nàng thích rùng đào, nàng nói, nàng rất yêu hoa đào.

Nàng nói, sẽ có một người ở bên hồ, đứng dưới tàng hoa đào chờ nàng, hứa hẹn cùng nàng trọn đời trọn kiếp.

Nhưng nàng trước sau vẫn chưa rời đi.

Nàng từ tán hoa đào nhìn lên bầu trời, nói với ta, nếu không muốn bị người cự tuyệt, cách tốt nhất là đi trước một bước, cự tuyệt người khác.

Một ngày kia, mưa rơi không ngừng, giống như nước mắt của nàng.

“Sai lầm rồi.” Nàng nhìn gương mặt đầy lệ trong gương, thâm tâm đau xót, “Ta vẫn cho là mình có được ái tình, nhưng trong năm tháng đẹp nhất của cuộc đời, nam tử ta yêu cũng không ở bên cạnh. Kẻ thua là ta.”

Nàng cuối cùng cũng kể với ta tình yêu của nàng, một nam tử trường kiếm đi thiên nhai lại nguyện ý vì nàng dừng chân.

Nhưng kỳ thật, ngoại trừ chính mình nàng chưa từng yêu ai, kể cả ta.

2. Diêu Cầm - Chương 2

Ta vẫn đứng sau nàng, nhìn nàng mở hộp son phấn trong lòng bàn tay ra, tô môi, lại thoa trên mặt.

Cho tới bây giờ, ta chỉ có thể lẳng lặng nhìn, nhìn hỉ nộ ái ố của nàng, nhìn nụ cười sáng lạn của nàng, gần như vậy, nhưng ngay cả ôm cũng không thể.

Ta hiểu được, cho dù không có tình yêu, cho dù đây không phải tình yêu.

Ta cùng nàng, vẫn như trước không nhiều khúc mắc.

Ta thích nhất được nhìn nàng lấy tay nhẹ khua mặt nước, nhìn đầu ngón tay nhiễm sắc đỏ của nàng đập dờn trong nước, nhìn dung nhan dưới tầng tầng gợn sóng càng trong sáng xinh đẹp.

Ta biết. Nàng yêu nước, nàng sinh ra từ nước, cũng sẽ chết về nước.

Cuối cùng, ta vẫn cùng nàng đi dưới tàng cây hoa đào bên hồ. Đi để chờ đợi câu nói kia, ‘sống chết gắn bó’.

Nhưng ta chỉ thấy khuôn mặt tươi đẹp hơn hoa đào của nàng tái nhợt, môi đỏ không còn ươn mọng, mái tóc không hề tung bay, mắt của nàng cũng dần dần mất đi thần sắc.

Ta lắc người làm cánh hoa đào trên thân rơi xuống, vì nàng mở ra một cái du chỉ tán(2) có cán tử trúc.

Nhưng ánh mắt của nàng không dừng lại trên người ta dù trong khoảnh khắc.

Nàng chỉ thì thào lặp đi lặp lại: Chàng nói chàng sẽ đến, chàng sẽ đến lấy ta, chàng từng nói sẽ luôn luôn chờ ta.

Ngày đó, mặt hồ Phàn Dương nổi lên sóng lớn, người đời không biết cho rằng đó là điềm báo tội ác.

Nhưng bên dưới gợn sóng kia, giữa ánh lệ, ta nhìn thấy dung nhan như hoa của nàng.

Nàng yêu nước, sinh tại nước, chết về nước.

Nhưng đến lúc chết nàng cũng không biết, nam tử kia sớm đã chết dưới tàng cây hoa đào, cây hoa đào ngày ấy nàng nhìn ngấm là do máu của hắn nhuộm thành. Nàng vĩnh viễn cũng không biết, khi kiếm của ta đâm thủng cổ họng nam tử kia, về mặt hấn an bình thế nào.

3. Diêu Cầm - Chương 3

Hắn nói, hy vọng ta có thể thả xác hắn xuống hồ Phàn Dương, hắn nói, nàng yêu nước, khi tay nàng chạm đến nước liền chạm vào mình. Như thế hắn có thể đạt được tâm nguyện cả đời.

Nhưng ta không làm.

Ta yêu Thương Mộ như vậy, vẫn luôn yêu nàng. Nhưng nụ cười của nàng chưa bao giờ vì ta nở rộ, son phấn của nàng không phải vì ta mà thoa.

Nữ tử ta yêu, nữ tử trong mộng của ta, nàng thủy chung chỉ vì một nam tử dán hoa diên.(3) Nàng chỉ mỉm cười nhìn một người, dịu dàng hỏi, vẽ mi đậm nhạt đã vừa chưa?

Nước hồ Phàn Dương vĩnh viễn mang đi nữ tử xinh đẹp, cây đào kia vĩnh viễn giữ lại nam nhân si tình.

Mà ta, người được nàng gọi là muối muối, sẽ dùng đôi tay này tìm ra mùi hương nàng thích nhất, để cho người đời nhớ rõ từng có một nữ tử như thế, một tình yêu bi thương như thế.

Nàng nói, nó gọi là Thương, mặc dù thanh u, lại rất mơ hồ, như tình yêu, lúc gần lúc xa khiến người khó mà nắm bắt.

– Hoàn –

Chú thích:

(1) Nguyên văn: “Tiến bất đoạn, lí hoàn loạn” – Trích trong “Tương kiến hoan” của Lí Dục.

(2) Du chỉ tán: Là ô cán gỗ truyền thống của Trung Quốc.

(3) Hoa điền: Trang sức hình hoa dán trên trán của nữ tử hồi xưa.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thuong-dieu-cam>